

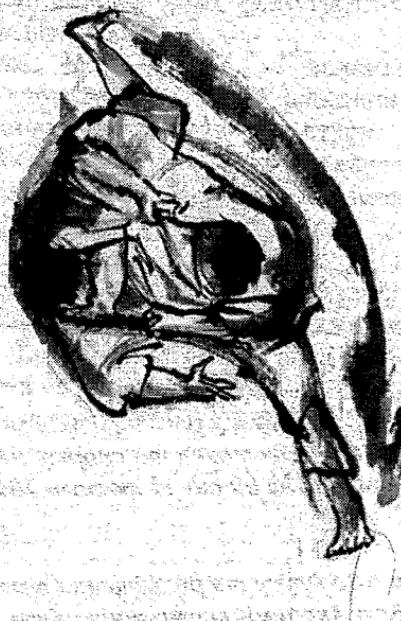
МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬК МВС УКРАЇНИ

Актуальні проблеми розвитку традиційних
і східних єдиноборств

Збірник тез VII міжнародної науково – методичної конференції

22 лютого 2013 року

(<http://avv.gov.ua>)

Харків
2013

ББК 75.0

С 48

УДК 796.01; 796.8; 796.07; 796.082

Актуальні проблеми розвитку традиційних і східних єдиноборств: Зб. тез VII міжн. наук. – метод. конф. Вип.7: – Х.: Академія ВВ МВС України, 2013. – 108 с.

Збірник містить тези доповідей та співдоповідей учасників 7 міжнародної науково – методичної конференції з актуальних питань розвитку бойових мистецтв світу. У другому розділі наукового видання викладено матеріали досліджень провідних фахівців галузі фізичного виховання різних груп населення.

Дане видання буде корисним для тренерів з єдиноборств, спортсменів, викладачів спеціальної фізичної підготовки вищих навчальних закладів освіти різних силових структур, фахівців фізичної підготовки та спорту внутрішніх військ МВС України, усіх тих, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку бойових мистецтв та спортивної науки у світі.

Рекомендовано до друку та розміщення в мережі Інтернет кафедрою фізичної підготовки та спорту АВВ МВС України (протокол № 09 від 21 лютого 2013 р.).

Рекомендовано до друку та розміщення в мережі Інтернет Вченю Радою Академії внутрішніх військ МВС України (протокол № 10 від 27 лютого 2013 р.).

© Академія внутрішніх військ МВС України, 2013

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Науковий консультант конференції: академік Української академії наук, доктор педагогічних наук, професор кафедри фізичного виховання Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського – **Бізін Віктор Петрович.**

Голова оргкомітету: заслужений тренер України, майстер спорту з боротьби самбо, суддя національної категорії з боротьби самбо, старший викладач кафедри фізичної підготовки та спорту Академії ВВ МВС України – **підполковник Хацаюк Олександр Володимирович.**

Науковий секретар конференції: кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, проректор з НПР Харківської державної академії фізичної культури – **Ананченко Костянтин Володимирович.**

Члени оргкомітету:

Зубарєв Ю.А. – доктор педагогічних наук, кандидат економічних наук, професор, член – кореспондент Академії менеджменту в галузі освіти і культури, академік міжнародної академії наук педагогічної освіти, почесний працівник вищої професійної освіти Російської федерації, відмінник фізичної культури і спорту Росії, ветеран праці, Волгоградський університет фізичної культури (Російська федерація).

Корсун Світлана Миколаївна – кандидат біологічних наук, професор, професор кафедри спортивної медицини і фізичної реабілітації Харківської державної академії фізичної культури.

Каратасєва Діана Олексіївна – кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент кафедри фізичного виховання Національного університету «Юридична академія імені Ярослава Мудрого».

Василенко Артем Геннадійович – Заслужений майстер спорту з кікбоксингу, доктор філософії, Академія внутрішніх військ МВС України.

Пилипець Олександр Владиславович – начальник кафедри фізичної підготовки та спорту Академії внутрішніх військ МВС України.

Белощенко Юрій Костянтинович – старший викладач кафедри фізичної підготовки та спорту Академії ВВ МВС України – майор.

Головний редактор:

доктор педагогічних наук, професор Бізін В.П.

Редакційна колегія:

доктор педагогічних наук, професор Зубарев Ю.А.,

доктор філософії, ЗМС з кікбоксингу, Василенко А.Г.,

кандидат біологічних наук, проф., Корсун С.М.,

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доц. Карагаєва Д.О.,

кандидат педагогічних наук, доц. Попов Ф.І.

кандидат педагогічних наук, доц. Радванський І.Г.,

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доц. Ананченко К.В.,

заслужений тренер України, суддя НК з боротьби самбо Хацаюк О.В.,

заслужений тренер України, суддя НК з кікбоксингу Василенко Г.Д.,

заслужений тренер України, суддя МК з боротьби самбо Михайленко А.В.

ЗМІСТ

Секція №1 «Традиційні та східні единоборства»	9
Алиев Р.А. Силовая выносливость и методы развития быстроты борцов	11
Ананченко К.В. Перебейнос В.Б. Особенности тренировочного процесса дзюдоистов – ветеранов	13
Горпинич Г.Ф., Демчук М.А., Сергиенко В.В. Эффективность методики физической подготовки учащихся лицея милиции с элементами единоборств для дальнейшей службы в органах внутренних дел	17
Кушнаренко Р.О., Константинов Д.В. Развитие специальной силовой выносливости тайских боксеров	19
Лукин Б.П., Бутенко К.В., Боровик Н.А. Влияние статических и динамических напряжений на функциональное состояние спортсменов – рукопашников	22
Прокурний А.В. Повышение специальной скоростно – силовой подготовки боксеров	25
Савинов А.В., Савинов В.В. Составные технико – тактической подготовленности самбистов – юношей	27
Саєнко В.Г., Курцев І.В. Модельні характеристики фізичної підготовленості юних каратистів	30
Саєнко В.Г., Скляр М.С. Загальна структура побудови тренувальних занять у юних каратистів	34
Ступак І.К. Психологічні аспекти боксерів – новачків	38
Титков О.О. Физическая реабилитация при повреждении боковых связок коленного сустава у спортсменов – единоборцев	40
Хаџаок А.В. Методика усовершенствования технико – тактических комбинаций в боевом разделе самбо	42
Секція №2 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення»	47
Акимова М.Е. Методика развития силы при занятиях аэробикой	49
Баламутова Н.М. Аквааэробика как средство для улучшения физического состояния студенток	51
Белошенко Ю.К. Основні аспекти організації методичної підготовки курсантів командно – штабного факультету Академії внутрішніх військ МВС України	55
Бизин В.П., Коломоець В.Н., Чертановский П.Н. Дидактические принципы обучения двигательным действиям	56
Болотин А.Э. Требования предъявляемые, к выпускникам ВУЗов внутренних войск МВД России для эффективного выполнения служебно – боевых задач	58
Зайцев С.С. Анализ педагогических умений студентов на занятиях по физическому воспитанию	60
Калюжный М.Г., Соколов А.А. Факторы, определяющие уровень специальной физической подготовленности пловцов	66
Качинский А.Н. К вопросу использования координаторной тренировки на тренажере индикаторе статокинетической функции с биологической обратной связью у спортсменов игровых видов спорта	68
Коломийцева О.Э. Исследование психофизиологических особенностей студентов 1 курса военно – юридического факультета	70
Ключников А.В. Исследование подготовленности курсантов инженерных институтов МЧС Республики Беларусь во взаимосвязи с их профессиональной деятельностью	71
Колесніков В.В., Гладніков А.В. Особливості фізичної підготовки допризовної молоді	74
Кононенко А.М., Кононенко М.С. Порівняльний аналіз стану фізичного здоров'я	

12. Сасенко В. Г. Побудова і контроль тренувального процесу спортсменів в кюкішній карате : [монографія] / В. Г. Сасенко ; Держ. закл. „Луган. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка”. – Луганськ : СПД Резников В. С., 2012. – 404 с.
13. Степанов С. В. Модельные характеристики скоростно-силовой подготовленности каратистов / С. В. Степанов, Л. С. Дворкин // Теория и практика физической культуры. – 2004. – № 8. – С. 32 – 34.
14. Шустин Б. Н. Проблема разработки модельных характеристик соревновательной деятельности спортсменов / Б. Н. Шустин // Теория и практика физической культуры. – 1983. – № 11. – С. 25 – 27.
15. Эберннети Я. Каратэ: тайные коды боевого применения / Я. Эберннети. – Ростов-на-Дону : Феникс, 2005. – 220 с.

УДК 796.082

ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА ПОБУДОВИ ТРЕНУВАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ У ЮНІХ КАРАТИСТІВ

Сасенко В.Г., Склір М.С.

Інститут фізичного виховання і спорту Державного закладу „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”, Україна

Постановка проблеми. Оптимальна побудова тренувальних занять є одним із завдань провідних тренерів в будь-якому виді спорту. Наступність виконання тренувальних вправ сприяє як підвищенню працездатності спортсменів та ефективності діяльності функціональних систем їхнього організму, так і може привести до надмірної втоми чи навіть отриманню спортсменом травми. Організація тренувального процесу в карате не є виключенням, та потребує детального аналізу притаманних особливостей цього виду східних единоборств. А тому, проведення систематизації та висвітлення загальної структури побудови тренувальних занять у юніх каратистів є актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам оптимальної побудови тренувальних занять присвячено наукові розробки фахівців як з єдиноборств [1,2,5,7,14], так і з оздоровчих систем [4,6,9,15]. Проте, дотепер не висвітлено структуру тренувальних занять для застосування у тренувальному процесі юніх каратистів. В наших попередніх дослідженнях розкривалися різноманітні аспекти оптимізації тренувального процесу каратистів [10-13]. В даній роботі робиться спроба аналізу особливостей загальної структури побудови тренувальних занять у юніх каратистів.

Робота виконана за Зведенням планом науково-дослідної роботи Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України на 2010 – 2014 рр., тема „Теоретико-методичні основи навчання фізичної культури та культури здоров'я учнівської молоді (суб'єкти освіти в нормі та з особливими потребами)“ (номер державної реєстрації 0110U000394).

Мета дослідження. Обґрунтovати особливості загальної структурні побудови тренувальних занять для юніх каратистів.

Виклад основного матеріалу дослідження. В даний час характерними рисами сучасного спорту є значне його омоложення і неухильне зростання технічної майстерності. Прагнення досягти результату швидше і з меншою витратою сил і коштів можливе, якщо підвищити якість, продуктивність і ефективність тренувального процесу [1,8,10]. У зв'язку з цим виникає проблемна ситуація, пов'язана з необхідністю застосування оптимальних методів і засобів розв'язання тренувальних завдань, що задовольняються за рахунок наявних наукових досліджень. Але безупинне зростання конкуренції вимагає пошуку нових форм, засобів, методів роботи, а існуючих знань виявляється недостатньо для вирішення проблемної ситуації. Виходячи з цього, виникає потреба розширення теоретичного

потенціалу, необхідність створення нової наукової бази, висування іовних ідей, концепцій, наукових теорій. У цьому сенсі обґрунтування особливостей загальної структурн побудови тренувальних занять юних каратистів здійснює інформаційний вклад у сфері викладання східних единоборств для вітчизняного населення.

Як відомо, структура занять фізичними вправами в значній мірі визначається типовими змінами працездатності спортсменів. В динаміці працездатності виділяють фазу доробочих зрушень, фазу впрацювання, фазу відносно стійкої високої працездатності, фазу зниження працездатності. Ці зрушення відбивають сформований характер функціонування організму в процесі рухової діяльності і тому мають силу біологічних закономірностей, проявляючись так чи інакше в будь-якому занятті фізичними вправами.

За даними [8] структура заняття, що складається з відно-підготовчої, основної і заключної частин, визначається закономірними змінами функціонального стану організму спортсмена під час роботи. У відповідності з принципами управління навантаженням на занятті необхідно забезпечити поступову активізацію функцій організму – «впрацювання» (у відно-підготовчій частині), використовувати підвищено працездатність для вирішення головних навчальних задач і досягнення достатнього тренувального ефекту (в основній частині), нормалізувати функціональну активність організму і створити сприятливі передумови для переорієнтування на наступну діяльність (в заключній частині).

Загальна тривалість підготовчої частини заняття для юних каратистів має складати 20-30% від загального часу і залежить від тривалості заняття, виду навчального матеріалу, температури навколошнього середовища та ін. Тому, на спортивно-тренувальному занятті з карате, підготовчій частині приділяють до 30-40 хвилин з півтора-двохгодинного періоду.

Основна частина заняття юних каратистів має бути представлена матеріалом, який складає головний зміст заняття і якому відводиться переважна частка в загальному обсязі часу, що витрачається на заняття. Мета основної частини – вирішення найбільш значущих тренувальних завдань, передбачених навчальною програмою і планом даного заняття. Тривалість основної частини має визначатися, з одного боку, працездатністю каратистів, з іншого – часом, який виділено на конкретне заняття. Зазвичай вона становить до 1-1,5 години. Найбільш поширеними формами організації тренувальних занять каратистів в основній частині – є групова та індивідуальна форми.

Заключна частина заняття юних каратистів має створювати поступове зниження функціональної активності організму спортсменів і приведення його у відносно спокійний стан, за можливістю, близький до робочого. Необхідно напруженість роботи поступово знижувати та створювати умови, що сприяють інтенсивному протіканню відбудовних процесів.

За класифікацією [8], заняття варто розрізняти за основною педагогічною спрямованістю (основною і додатковою, вибірковою і комплексною спрямованістю), за величиною навантаження (заняття з великими, малими й іншими навантаженнями), за змістом конкретних завдань (навчальні, тренувальні, відбудовні й ін.), що має обирати тренер згідно чіткого плану побудови тренувального процесу з карате у даному етапі, періоді чи циклі.

До недавнього часу вважалося, що основою спортивного тренування є рівень мікроструктур, представлений окремим тренувальним заняттям або сукупністю заняття, позначеніх як мікроцикл спортивного тренування. Разом з тим, в рамках окремого тренувального заняття з карате виникається досить велика множина різноманітних за структурою і відповідно реакцій рухових дій, часом не тільки не структурованих у логіці кумулятивного нарощування тренованості, але й які створюють негативну суміш ефектів. Саме тому, фахівці виділяють в якості основи мікроструктури тренування юних каратистів тренувальні завдання, доцільне комплексування і поєднання яких забезпечить ефективну побудову кожного тренувального заняття.

Тренувальне завдання – це нервінний елемент в структурі спортивного тренування. В системі програмно-методичного забезпечення підготовки каратистів тренувальні завдання порівняно недавно отримали визнання і термінологічне обґрунтування. Сучасні теоретичні

уявлення про сутність тренувального завдання як вихідного елементу структури тренування досить суперечливі. Багато дослідників при цьому ототожнюють тренувальне завдання навантаженням. Проте, навантаження та відпочинок як компоненти методів вправи тільки тоді набувають педагогічний сенс, коли, об'єднані в тренувальному завданні, пов'язані педагогічною метою щодо досягнення програмованого тренувального ефекту. На думку [3], тренувальне завдання слід визначити як технологічну форму організації вправи для вирішення цільової педагогічної задачі з досягненням необхідних (належних) проявів термінового тренувального ефекту при чіткому поєднанні впливають чинники – компоненту вправи (тривалість, інтенсивність, число повторень, інтервали відпочинку).

Типовою характеристикою рисою тренувального завдання в карате є його стандартизація. Стандартизація передбачає досягнення запланованої мети (результат, ефект стан, повинність); вона визначає умови, які сприяють або перешкоджають досягненню прогностичної мети, а також точні інструкції, що стосуються виконуваних специфічних в карате рухових дій.

До цього моменту між фахівцями різних видів спорту відсутні будь-які комунікативні зв'язки, коли, наприклад, тренер з баскетболу з успіхом міг би застосовувати завдання з розділу підготовки стрибун-легкоатлета для розвитку швидкісно-силових здібностей юних баскетболістів. Тренери-практики з карате, в основному емпірично, знаходять методи засоби, спрямовані на вирішення цих проблем, більш того, вони виглядають досить специфічними для того чи іншого виду карате.

Отримання найбільш загальних знань з різних видів східних единоборств дуже обмежений. Першопрічину вищесказаного слід вбачати в тому, що не розроблена загальна структура побудови тренувальних занять в карате і відсутні загальні положення системи класифікації тренувальних завдань для юних каратистів. Знання найбільш загальних властивостей рухових завдань в карате, а також іх можливих варіацій і поєднань буде величезним для підвищення ефективності роботи фахівців зі східних единоборств. Відзначимо, що найбільш суттєвим моментом у системі класифікації рухових завдань в карате, особливо якщо мати на увазі прикладне значення та застосування, повинна стати опора на систему практичних знань і узагальнюючих методичних та наукових положень, яка забезпечить тренерів-практиків з карате концептуальними поглядами в досягненні цільових завдань підготовки юних каратистів.

Досвід багатьох провідних і зарубіжних тренерів зі східних единоборств, які працюють в тому числі зі спортивними резервами, показує, що основною організаційною формою і елементом структури спортивного тренування є тренувальне завдання. Кожен тренер має у власному арсеналі набір спрямованих завдань (рухових, ігрових, смислових і т.п.) з певною тактикою їх використання в тренувальному занятті. Проте, багато фахівців-единоборців розраховують на свій особистий досвід. Реалістичне і точне, що дає чітке, в тому числі розрахунково-параметричне, уявлення про прогнозовану мету, можливо лише в оперативно-поточній формі і, в першу чергу, у вигляді тренувальних завдань, що вибудовуються у взаємоз'язку з перспективними та етапними цілями і завданнями підготовки єдиноборців.

Висновки. В окремому тренувальному занятті з карате, що є самостійною структурною одиницею загального процесу підготовки, можуть застосовуватися різні засоби, спрямовані на вирішення завдань фізичної, техніко-тактичної, психологічної і інтегральної підготовки, створюються передумови для ефективного протікання адаптаційних і відбудовних процесів в організмі юних каратистів. Загальна структура побудови тренувальних занять у юних каратистів визначається багатьма факторами, до числа яких входить мета і завдання даного заняття, закономірні коливання функціональної активності організму каратиста в процесі більш-менш тривалої м'язової діяльності, величина навантаження заняття, особливості підбору і сполучення специфічних тренувальних вправ, режим роботи і відпочинку та ін.

Перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Планується висвітлення процесу організації секційних занять карате в системі додаткової освіти та порівняння рівня фізичного здоров'я старшокласників та їх однолітків, які систематично відвідують секцій-

Список використаних джерел

1. Агеев В. В. Повышение эффективности тренировочного процесса спортсменок при занятиях таэквондо в подготовительном периоде / Агеев В. В. : Автореф. дис. ... канд. пед. наук (13.00.04) // Всерос. науч.-исслед. ин-т физ. культуры и спорта. – М., 1999. – 27 с.
2. Бакешин К. П. Воспитание самостоятельности у юных спортсменов в процессе учебно-тренировочных занятий (на примере бокса) / К. П. Бакешин // Теория и практика физической культуры. – 1986. – № 3. – С. 26 – 28.
3. Германов Г. Н. Технологии модульно-целевого построения тренировочных заданий в микроструктуре тренировки юных спортсменов при разработке учебных программ для детско-юношеских спортивных школ / Г. Н. Германов // Культура физическая и здоровье. – 2007. – № 1 (11). – С. 19 – 27.
4. Иващенко Л. Я. Программирование занятий оздоровительным фитнесом / Л. Я. Иващенко, А. Л. Благий, Ю. А. Усачев. – К. : Наук. світ, 2008. – 198 с.
5. Коробейников П. В. Формирование личности юного спортсмена в процессе учебно-тренировочных занятий в Ашихара-каратэ / П. В. Коробейников // Теория и практика физ. культуры. – 2011. – № 3. – С. 35.
6. Крючек Е. С. Аэробика. Содержание и методика проведения оздоровительных занятий: [учеб.-метод. пособ.]. / Е. С. Крючек. – М.: Терра-Спорт, Олимпия Пресс, 2001. – 256 с.
7. Мартынов М. С. Эффективность оптимизации тренировочного процесса юных спортсменов при занятиях таэквон-до в условиях жаркого и влажного климата / Мартынов М. С. Автореф. дис. ... канд. пед. наук (13.00.04). – М.: Рос. гос. акад. физ. культуры, 1998. – 30 с.
8. Платонов В. Н. Система подготовки спортсменов в олимпийском спорте. Общая теория и ее практические приложения / В. Н. Платонов. – К. : Олимпийская литература, 2004. – 808 с.
9. Ротерс Т. Т. Теория и методика развития личности школьника на ритмических занятиях в общеобразовательной школе: [монография] / Т. Т. Ротерс. – Луганск: Альма-матер, 2001. – 279 с.
10. Саенко В. Г. Морально-етичні засади підготовки спортсменів в кіокушинкай карате: [монографія] / В. Г. Саенко ; Держ. закл. „Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка”. – Луганськ : СПД Резников В. С., 2011. – 356 с.
11. Саенко В. Г. Побудова і контроль тренувального процесу спортсменів в кіокушинкай карате : [монографія] / В. Г. Саенко ; Держ. закл. „Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка”. – Луганськ : СПД Резников В. С., 2012. – 404 – 109.
12. Скляр М. С. Позитивний вплив на дітей тренувальних занять з карате / М. С. Скляр, В. Г. Саenko // Зб. наук. пр. студ. і виклад. „Дні науки – 2012: фізична культура і спорт”. – Луганськ : Вид-во ДЗ „ЛНУ імені Тараса Шевченка”, 2012. – С. 104 – 109.
13. Скляр М. С. Системний контроль фізичної підготовленості спортсменів високої кваліфікації, які спеціалізуються з шотокан карате / М. С. Скляр, В. Г. Саенко // Олімпізм и молодая спортивная наука Украины: [матер. X Регион. науч.-практ. конф.]. – Луганск : Ізд-во ЛНУ імені Тараса Шевченко, 2012. – С. 34 – 38.
14. Туманин Г. С. Совершенствование гибкости дзюдоистов и самбистов: многолетнее, в течение тренировочного дня и занятия / Г. С. Туманин, С. К. Харацидис // Теория и практика физической культуры. – 1998. – № 4. – С. 59 – 61.
15. Фразер Т. Йога для вас. Полное руководство для самостоятельных занятий / Т. Фразер. – М. : ЗАО БММ, 2007. – 144 с.